

Specii de carantină din familia Curculinoidea

Автор(и): Боряна Катинова, Централна лаборатория по карантина на растенията

Дата: 28.02.2021 Брой: 2/2021

Prezentăm trei dăunători de carantină din familia Curculionidae - *Listronotus bonariensis*, *Naupactus leucoloma*, *Anthonomus quadrigibbus*. Toate cele trei specii sunt polifage și provin din Americi – primele două din America de Sud, iar a treia din America de Nord. Acestea sunt incluse în Anexa II, la articolul 3 din Regulamentul 2019/2072 PARTEA A: Dăunători de carantină ai Uniunii și codurile lor EPPO, care nu sunt cunoscuți a fi prezenți pe teritoriul UE.

Gărgărița argentiniană a tulpinilor

Distribuția geografică

Gărgărița argentiniană a tulpinilor (*Listronotus bonariensis*) provine din America de Sud și este răspândită în Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Australia și Noua Zeelandă, unde este un dăunător grav pentru ierburile de pășune, plantele ornamentale și culturile formatoare de gazon.

Gazde

Principalele plante atacate de acest dăunător sunt diverse specii de ierburi de pășune, dintre care cele mai importante sunt *Lolium perenne* (raigrașul peren) și *Lolium multiflorum* (raigrașul italian). De asemenea, se găsește pe *Anthoxanthum puelii*, *Agrostis capillaris*, *Cyanosurus cristatus*, *Dactylis glomerata*, *Festuca rubra*, *Phleum pratense*, *Poa spp.*, *Zea mays* (porumb). *L. bonariensis* atacă, de asemenea, ovăz, orz și grâu.

Biologie

Specia are de obicei două generații pe an. Populațiile primei generații (primăvară/început de vară) sunt mai mari decât cele ale celei de-a doua (sfârșit de vară/toamnă). Adulții hibernează în vegetația de buruieni, dar sunt activi și se hrănesc cu semințele plantelor gazdă în zilele liniștite și însorite de iarnă. Ouăritul începe la sfârșitul primăverii. Ouăle sunt depuse în grupuri mici de 1 până la 3 pe frunze, la 5 cm deasupra suprafeței solului. Larvele primei generații au șapte vârste larvare, în timp ce cele ale celei de-a doua generații au patru.

Larvele se forează în tulpinile plantelor și, în ultima etapă a dezvoltării lor, rodească o gaură de ieșire și cad în sol, unde se pupizează. Pubele pot fi găsite de la sfârșitul primăverii până la mijlocul verii.

Morfologie

Cu ochiul liber, adulții acestei specii sunt destul de mici și neînsemnați, cu o lungime de doar 3 mm și o lățime de 1,5 mm. Cea mai distinctivă trăsătură a lor este culoarea elitrelor, care este un amestec de solzi mici, rotunzi, aplatizați de ceară, variind de la alb la maro închis, și setae scurte, rigide, erecte, de culoare maro. Pronotul are trei dungi longitudinale palide, una centrală și două laterale. Ouăle netede, lucioase, cilindrice au mai puțin de 1 mm lungime. Larvele variază în dimensiune de la 1 la 3 mm pe parcursul diferitelor vârste. Sunt albicioase cu capul maro.

Mijloace de răspândire

Acest dăunător se răspândește prin semințele plantelor din următoarele genuri: *Agrostis*, *Anthoxanthum*, *Dactylis*, *Festuca*, *Lolium*, *Phleum*. Gărgărițele adulte sunt comparabile ca mărime cu semințele și, prin urmare,

nu pot fi separate prin cernere. A fost detectată în mod repetat în loturile de semințe de leguminoase și crucifere și cereale, inclusiv *Avena sp.*, *Hordeum spp.* și *Triticum spp.*

Simptome

Gărgărițele atacă frunzele plantelor în timpul înfloririi și fructificării. Se pot observa găuri înguste, dreptunghiulare, aproape de vârfuri, dând o aparență de fereastră. Uneori se observă fâșii fibroase pe lungimea frunzelor. Adulții se mai hrănesc suplimentar cu semințele diverselor plante gazdă. Larvele se forează cel mai adesea la baza plantelor, afectând mai frecvent plantele tinere din pepiniere.

Control

Produsele chimice de protecție a plantelor nu au un efect dovedit împotriva acestui dăunător. Controlul eficient se realizează prin utilizarea patogenilor fungici naturali din genul *Acremonium* și a trei viespi parazitoide - *Potasson atomarius* (parazitoid al ouălor), *Heterospilus sp.* (parazitoid larvare) și *Microtones hyperodae* (parazitoid al adulților).

Gărgărița cu franjuri albe

Distribuția geografică

Gărgărița cu franjuri albe (*Naupactus leucoloma*) este larg răspândită în America de Sud, de unde provine. Produce cele mai grave daune plantelor în America de Nord. Se găsește, de asemenea, în Australia, Noua Zeelandă și Africa.

Gazde

Gărgărița cu franjuri albe a fost înregistrată pe 385 de specii de plante doar în SUA, cele mai importante din punct de vedere economic fiind: *Zea mays* (porumb), *Pisum sativum* (mazăre), *Trifolium spp.* (trifoi), *Brassica spp.* (varză), *Medicago sativa* (lucernă), *Daucus carota* (morcov), *Fragaria x ananassa* (căpșun), *Rubus spp.*, *Solanum tuberosum* (cartof), *Ipomoea batatas* (batat), *Vigna unguiculata* (vânăță), *Vitis vinifera* (viță de vie), *Prunus persica* (piersic), *Tilia spp.* (tei) și altele.

Biologie

Indivizii masculi sunt foarte rari și au fost găsiți doar în America de Sud. Specia se reproduce prin femele partenogenetice care, până la 25 de zile după emergență, depun până la 1500 de ouă în grupuri de 20–60.

Gărgărița hibernează ca larve și ouă în sol. Larvele trec prin 11 vârste, cele din prima vârstă nehrănindu-se. Întregul stadiu larvar are loc în sol la o adâncime de 1–15 cm, dar unele exemplare se pot îngropa mai adânc. Puparea are loc în celule ovale la începutul verii. Adulții apar la sfârșitul verii. Elitrele sunt sudate și adulții nu pot zbura. Din acest motiv, se adună în grupuri mari. Uneori se pot găsi până la 300 de indivizi pe o singură plantă.

Morfologie

Adulții sunt gri-închis cu o bandă mai deschisă de-a lungul marginii exterioare a elitrelor; lungimea corpului lor este de 8–12 mm. Elitrele sunt reduse. Oul este oval, 0,9 mm lungime, alb-lăptos până la galben deschis. Corpul larvar este lung de 10–12 mm, galben-albicios, cărnos, curbat și rar acoperit cu peri. Este format din 12 segmente. Pupa are aproximativ 10–12 mm lungime și este de culoare albicioasă.

Mijloace de răspândire

Adulții sunt foarte mobili și pot parcurge până la 1,2 km în timpul vieții lor de 2–5 luni. De obicei se atașează de fân și alt material vegetal, de vehicule și echipamente agricole care sunt transportate. În acest fel specia se răspândește în noi zone. Adulții își depun ouăle pe toate părțile plantelor gazdă și acestea rămân viabile mai mult de 7 luni. Ouăle, larvele și pupele pot fi, de asemenea, transportate cu solul atașat plantelor destinate plantării sau gazonului.

Simptome

Adulții se hrănesc cu frunzișul din jurul nervurilor, lăsând fâșii caracteristice. Sub infestări puternice, daunele sunt severe. Larvele preferă rădăcinile și baza tulpinilor. Își încep atacul de la suprafața solului până la o adâncime de aproximativ 12 cm. Ca urmare, plantele se îngălbenesc, se ofilesc și mor.

Control

Condițiile climatice nefavorabile, solul compactat și dușmanii naturali sunt factori importanți în controlul *N. leucoloma*. Gărgărițele adulte sunt sensibile la o gamă largă de insecticide, dar măsurile de control ar trebui direcționate către larve, deoarece acestea provoacă cele mai mari daune.

Gărgărița mărului

Distribuția geografică

Gărgărița mărului (*Anthonomus quadrigibbus*) este răspândită în principal în America de Nord și Centrală și Canada.

Gazde

Anthonomus quadrigibbus este polifag și atacă în principal plante lemnoase. *Amelanchier alnifolia*, *Cydonia oblonga* (gutui), *Malus coronaria*, *Malus domestica* (măr), *Prunus avium* (vișin), *Pr*